

ועל פֶּךָ נדונין על המים, על ענין המים.

אמר רבי אחא, בארכעה פרקים כמו כן הארץ נדונן: בו ביום שמהריה העבריה, ובזמן שעושהו, וביום ראש השנה, ובזמן הבא. רבי אחאו אמר, בזמן שעושה העברות, ובזמן שיחלה. שאמר רבי אחאו, פיו שיחלה אדם, מעלים אותו לדין, ובזמן שפטת, כשיוציאה נשפטו מפנו, ובזמן הבא.

אמר רבי יהודה, בוחנן הצדיקים ושמחים, כשיוציאים מן העולם זהה בכרשותם מעשים. וכשבאים לעין בנשמה, אין מוחים בידה. ומה אומרים לה? כלך יפה רעיה. אמר רבי אחאו, הצדיק אומר את זה על הנשמה שלו, כלך יפה רעיה, מנהיגתי, שלא הרעיה לך במעשים רעים,

שחתוב (שירת) ומום אין לך. דבר אחר, (בראשית א') ויאמר אלהים יחי מארת. למה חסר ו'? אמר רבי יהושע בן לוי, תפלה הצדיקים שייצאו מהעולם הזה כדי שלא יתעכב שכרם לעולם הבא. שאמר רבי יהושע בן לוי, מה שחתוב (יחזקאל א') דמות במראה אדם עליו מלמעלה? זו מעלהן של צדיקים שהם למעלה על כל המעלות.

מה זה עליו? אמר רבי יצחק, הוא יעקב, שפעלו לו ממעלה. והוא שחתוב במראה אדם. מה משמע? כתוב כאן עליו, וכותוב שם (בראשית לה) ויעל מעליו אליהם.

אמר רבי חייא בר יעקב, אין לך כלל ליליה וליליה שאין הכריז יוצא ואומר: עלו חסידים, באו וברכו לוייצרכם! וזה שחתוב (זהלים כמה) וחסידיך יברכווה. קבוע מלכוטך יאמרו וגבורתך ידברו.

שם מים. ועל פֶּךָ נדונין על המים, על ענין המים.

אמר רבי אחא, בארכעה פרקים כמו כן, האדם נדונן. בו ביום שמהריה העבריה. ובזמן שעושהו. וביום ראש השנה. ובזמן הבא. רבי אחאו אמר, בזמן שעושה העברות. ובזמן שיחלה. דאמיר רבי אחאו, כיון שיחלה האדם, סלקין ליה לדינא. ובזמן שמתת כשיוציאה נשמתו ממנה. ובזמן הבא.

אמר רבי יהודה, בוחנן הצדיקים ושמחים, כשיוציאין מן העולם זהה בכשרון מעשים. וכשבאין לעין בנשמה, אין מוחין בידה. ומה אומרין לה, (שה"ש ד ז) כלך יפה רעיה. אמר רבי אחאו, הצדיק אומר זה על הנשמה שבו, כלך יפה רעיה, מנהיגתי דלא אבאיישת לך בעובדין בישין, דכתיב (שם) ומoms אין לך.

דבר אחר ויאמר אלהים יחי מארת, למה חסר ו', אמר רבי יהושע בן לוי, תפלה הצדיקים שייצאו מהעולם הזה, כדי שלא יתעכב שכרם לעולם הבא. דאמיר רבי יהושע בן לוי, Mai דכתיב (יחזקאל א' כ) דמות במראה אדם עליו מלמעלה. זו מעלהן של צדיקים, שמאם למעלה על כל המעלות.

mai עליו. אמר רבי יצחק, הוא יעקב, שמעלהו למעלה. הדא הוא דכתיב, במראה אדם. Mai משמע, בתיב הכא עליו, וכתיב הטע (בראשית לה י) ויעל מעליו אלהים.

אמר רבי חייא בר יעקב, אין לך כלל ליליה וליליה, שאין הכריז יוצא ואומר, עלו חסידים, באו וברכו לוייצרכם. הדא הוא דכתיב, (זהלים כמה יב) וחסידיך יברכווה. קבוע מלכוטך יאמרו וגבורתך ידברו.